

ude af Verden. Jeg er bange for, at hvis vi vedtog et saadant Lovforslag, vilde vi netop have Sagen gaaende; jeg tror, at vi i saa Fald vilde have en stadig Kilde til Splid, der vilde stadig opstaa Spørgsmaal om, hvem der nu kunde ønske at komme ind under den ottende Biskop — jeg tillader mig at kalde ham saaledes. Og kan vi først faa Kirkeministeren til at fungere som Biskop med Hensyn til Tilsyn, med Hensyn til at lade Præsterne slippe for Kollats, med Hensyn til Tilsyn med deres Lære: om de prædiker Ordet ret og rent, deres Forvaltning af Sakramenterne og deres Sjælesorg i det hele taget, har vi først faaet den Ordning indført og eventuelt faaet en konfessionsløs Minister til at passe dette Tilsyn, kan det saamænd ogsaa ske, at vi en Gang kommer saa vidt, at denne ottende Biskop ogsaa skal ordinere Præsterne i den evangelisk-lutherske Kirke; dette Lovforslag er kun det første Skridt paa Vejen. Nu siger den højtærede Minister: Ja, men det er ikke saa mærkeligt, thi Ministeren staar dog som Leder og Styrer af hele Folkekirken, han er dog den øverste. Det er meget rigtigt; i sin Tid stod ogsaa den enevældige Konge som Leder og Styrer af hele den evangelisk-lutherske Kirke her i Landet, han var for saa vidt en Slags øverste Biskop, men selv Enevælden har dog aldrig villet gribe ind i Spørgsmaalet om, hvorvidt en Præst kunde siges at have de nødvendige Kvalifikationer til at komme i Embede som en Mand, der lærte ret og rigtigt; det har man overladt til Biskopperne, det var dem, der skulde afgøre denne Sag. Kongen kunde vel beskikke, men kun under Forudsætning af, at Biskopperne overhørte vedkommende og gav Kollats, og det gjaldt ogsaa for anden og tredje Kollats. I Virkeligheden er det i hele vor Folkekirkens Historie gennemført i Praksis, at den, som kaldes til et andet Stift, skal møde hos det andet Stifts Biskop og have Beseglingsbrev til Embedet, og dette Beseglingsbrev eller denne Kollats skal læses op i Kirken for Menigheden; det kommer man ikke udenom. Nej, Ministeren kan ikke sige: Da Ministeren er Leder og Styrer, kan han ogsaa meget godt fungere som Biskop; det kan han slet ikke, og jeg vil se det, før jeg tror det, at man gaar ind paa en Lov, som giver Ministeren denne Myndighed og gør ham til en ottende Biskop i vor Folkekirke.

Imidlertid gaar Lovforslaget jo nu i Udvalg, og den højtærede Minister sluttede heldigvis med at udtale, at han vilde for-

handle med Udvalget om at faa en Ordning. Jeg gaar da ud fra, at han ogsaa vil forhandle om en saadan Ordning, som alene gælder den enkelte Menighed, der her er Tale om. Hvis den højtærede Minister vil det, er der jo en Mulighed for, at der kan opnaas Enighed derom.

Johs. Fog-Petersen: Da det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) har forladt Salen, skal jeg ikke opholde mig ved, hvad han har sagt. Han var jo, hvad Sagen angik, nærmest en Eftersnakker af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Det er ikke mig, men det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, der har bragt Ordet Eftersnakker ind i Debatten i Dag, men jeg ønsker dog at sige, at det forekommer mig, at han ikke har nogen som helst Ret til fra denne Plads at stemple en Mand som Pastor Arboe Rasmussen som Fritænkter, en Mand, der mener om sig selv, at han er Kristen, og som ønsker at være Præst i den danske Folkekirke. Jeg gad for øvrigt ogsaa vide, med hvilken Ret det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) staar op og kalder Arboe Rasmussen for en Diletant og Fuskler som Teolog. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke har megen Respekt for det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, naar han giver sig af med at tale om det rent teologiske, ligesom jeg heller ikke kan sige, at hans Tale her i Dag imponerede mig eller paa mig gjorde Indtryk af nogen Alvor overfor dette Spørgsmaal. Det var en højst pudsigt Parallel, det ærede Medlem til sidst drog, da han søgte at vise, hvorledes dette Lovforslag vilde sprænge Kirkeadministrationen, idet han sammenlignede Hæren og Folkekirken og sagde: Man kan dog ikke tænke sig en Kaptajn, der bliver stillet frit. Der har vi altsaa Hæren ved Siden af Folkekirken. Det er den Opfattelse, der ligger til Grund for det kirkelige Syn, som det konservative Folkeparti under denne Debat har gjort gældende. Jeg maa i Sandhed lykønske Partiet Venstre til den Kampfælle, det der har faaet i det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) sluttede sin Tale med at udtale, at han havde forstaaet Ministerens Udtalelse saaledes, at der i Udvalget kunde blive Tale om en Ordning, der kun gjaldt dette specielle Tilfælde. Jeg vil i den Anledning gentage, hvad jeg sagde i min første Tale, nemlig at jeg meget ind-